

Mráz ledových plání do kostí jehly vráží
a otrávená dýka strachu tvou myslí proniká
v očích sůl jak skelný písek a únavy snad sto let
jen spánek nepřichází na cestách ztracených

Karmínové bouře co nad obzorem táhnou
pláštěm rudých stínů temné síly skrývají
a démoni z dávných časů jak vraní hejna krouží
jak vlčí smečka hladová když cítí tvou krev

Na cestách marně hledáš ztracené brány času
a duši rozervanou se táhnou jizvy dní
jen Höldorion, to kouzlo sílu dává
když sípající dech se krátí a blíží se cíl

Höldorion, ta zem zaslíbená
už otvírá brány, ty slyšíš ten hlas
hlas Höldorion
Höldorion, ty oltáře bohů
jak démanty snů a poháry kouzel
je Höldorion
stačí jen pozvednout číše
a plnými doušky pít
ztracený ráj zraněných duší
jsou brány Höldorion
stačí jen pozvednout číše
a plnými doušky pít
ztracený ráj zraněných duší
jsou brány Höldorion